I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS FORORDNING (EU, Euratom) 2021/1163

af 24. juni 2021

om Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 228, stk. 4,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A, stk. 1, og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Rådet for Den Europæiske Union ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen ([2]),

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statutten og de almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 20, stk. 2, litra d), og artikel 228 heraf, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«).

(2) Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ([3]) blev sidst ændret i 2008. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 bør afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ophæves og erstattes af en forordning vedtaget på grundlag af artikel 228, stk. 4, i TEUF.

(3) I artikel 41 i chartret anerkendes det, at retten til god forvaltning er en grundlæggende rettighed for unionsborgere. I chartrets artikel 43 anerkendes endvidere retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer. For at sikre, at disse rettigheder har et reelt indhold, og for at forbedre ombudsmandens muligheder for at gennemføre grundige og upartiske undersøgelser og derved styrke ombudsmandens uafhængighed, som begge dele er afhængige af, bør han eller hun være udstyret med alle de nødvendige værktøjer for ordentligt at kunne varetage Ombudsmandens hverv som omhandlet i traktaterne og i denne forordning.

([1]) Godkendelse af 18.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Udtalelse af 18.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv (EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15).

(4) Fastsættelsen af de betingelser, hvorunder en klage kan indbringes for ombudsmanden, bør stemme overens med princippet om fuld, fri og let adgang under behørig hensyntagen til de specifikke begrænsninger, der følger af retslige og administrative procedurer.

(5) Ombudsmanden bør handle under behørig hensyntagen til kompetencerne hos de EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, som er genstand for hans eller hendes undersøgelser.

(6) Det er nødvendigt at fastlægge de procedurer, der skal følges, hvis resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden bør ved slutningen af hver årlig session aflægge en samlet beretning til Europa-Parlamentet. Ombudsmanden bør også have ret til, i sin årlige beretning, at medtage en vurdering af overholdelsen af de fremsatte henstillinger.

(7) For at styrke ombudsmandens rolle og fremme den bedste administrative praksis i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer er det hensigtsmæssigt at lade ombudsmanden foretage undersøgelser på eget initiativ, når han eller hun finder det berettiget, navnlig af gentagne, systemiske eller særligt alvorlige tilfælde af fejl eller forsømmelser, uden at dette berører hans eller hendes primære pligt til at behandle klager.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([4]), som suppleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ([5]) bør finde anvendelse på begæringer om aktindsigt i ombudsmandens dokumenter, med undtagelse af dokumenter, der er indhentet i forbindelse med en undersøgelse, i tilfælde af hvilket begæringer bør behandles af den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, som dokumenterne stammer fra.

(9) Ombudsmanden bør have adgang til alle elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hans eller hendes hverv. Med henblik herpå bør Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer give Ombudsmanden alle oplysninger, som han eller hun anmoder om med henblik på en undersøgelse. Hvis udøvelsen af ombudsmandens hverv kræver, at ombudsmanden får adgang til klassificerede informationer, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer eller medlemsstaternes myndigheder er i besiddelse af, bør Ombudsmanden have adgang til sådanne informationer med forbehold af, at det sikres, at reglerne for beskyttelsen heraf overholdes.

(10) Ombudsmanden og hans eller hendes personale bør behandle de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv med fortrolighed, uden at det berører ombudsmandens pligt til at underrette medlemsstaternes myndigheder om forhold, der kan have forbindelse med strafbare handlinger, og som han eller hun måtte have fået kendskab til i forbindelse med en undersøgelse. Ombudsmanden bør ligeledes være i stand til at underrette den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur om forhold, som rejser tvivl vedrørende en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd. Ombudsmandens forpligtelse til fortrolig behandling af alle oplysninger, der indhentes i forbindelse med hans eller hendes hverv, bør ikke berøre ombudsmandens forpligtelse til at udføre sit arbejde så åbent som muligt, jf. artikel 15, stk. 1, i TEUF. For at kunne varetage sine opgaver og underbygge sine konklusioner bør ombudsmanden navnlig i sine beretninger kunne henvise til alle oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden.

(11) Ombudsmanden bør, hvis det er nødvendigt, for at han eller hun kan udføre sine opgaver effektivt, have mulighed for at samarbejde og udveksle oplysninger med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med gældende national ret og EU-ret samt med Unionens øvrige institutioner, organer, kontorer eller agenturer i overensstemmelse med gældende EU-ret.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

(12) I begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden vælger Europa-Parlamentet en person, der er unionsborger og som kan bevise, at han eller hun er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand. Der bør endvidere fastsættes generelle bestemmelser, blandt andet om ophør af ombudsmandens hverv, udpegelse af en efterfølger til ombudsmanden, uforenelighed, ombudsmandens vederlag samt ombudsmandens privilegier og immuniteter.

(13) Det bør præciseres, at ombudsmanden har samme hjemsted som Europa-Parlamentet, jf. den eneste artikel, litra a), i protokol nr. 6 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (»protokol nr. 6«).

(14) Ombudsmanden bør sikre en ligelig kønsfordeling i sammensætningen af sit sekretariat under behørig hensyntagen til artikel 1d, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([6]) (»personalevedtægten«).

(15) Det tilkommer ombudsmandens at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter høring af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen. I mangel af en udtalelse fra disse institutioner inden for en rimelig frist, som ombudsmanden på forhånd har fastsat, kan han eller hun fastsætte de pågældende gennemførelsesbestemmelser. For at garantere retssikkerheden og de højest tænkelige standarder ved udøvelsen af ombudsmandens hverv bør mindstekravene til de gennemførelsesbestemmelser, der skal vedtages, fastsættes i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og principper

1. I denne forordning fastsættes statutten og de almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (»Den Europæiske Ombudsmands statut«).

2. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed og handler uden forudgående tilladelse.

3. Ombudsmanden hjælper med at afsløre fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Domstolen under udøvelsen af dens domstolsfunktioner under behørig hensyntagen til artikel 20, stk. 2, litra d), artikel 228 i TEUF og artikel 41 i chartret om retten til god forvaltning.

Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.

4. Ombudsmanden fremsætter i givet fald henstillinger, forslag til løsninger og forslag til forbedringer med henblik på at behandle problemet.

5. Ombudsmanden kan ved udøvelsen af sit hverv ikke anfægte begrundelsen for en retsafgørelse eller en domstols kompetence til at træffe afgørelse.

Artikel 2

Klager

1. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser.

([6]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

2. En klage skal indeholde en klar angivelse af dens indhold og klagerens identitet. En klager kan anmode om, at klagen helt eller delvist forbliver fortrolig.

3. En klage skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren blev gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen. Inden klagen indgives, skal klageren rette de fornødne administrative henvendelser til den eller det af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som klagen vedrører.

4. Ombudsmanden afviser en klage, hvis den ligger uden for anvendelsesområdet for ombudsmandens mandat, eller hvis de proceduremæssige krav i stk. 2 og 3 ikke er opfyldt. Ligger en klage uden for anvendelsesområdet for ombudsmandens mandat, kan han eller hun råde klageren til at sende klagen til en anden myndighed.

5. Finder ombudsmanden, at klagen er åbenbart grundløs, afslutter han eller hun sagen og underretter klageren herom. Hvis klageren har underrettet den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur om klagen, underretter ombudsmanden også den berørte myndighed.

6. Klager, der vedrører ansættelsesforhold mellem EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer og deres personale, kan kun behandles, hvis den pågældende person har udtømt alle interne administrative procedurer, navnlig dem, der er omhandlet i artikel 90 i personalevedtægten, og den kompetente myndighed i den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur har truffet en afgørelse, eller svarfristen er udløbet. Ombudsmanden har ligeledes ret til at kontrollere de foranstaltninger, som den kompetente myndighed i den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur har truffet for at sikre beskyttelse af formodede ofre for chikane og genoprette et sundt og sikkert arbejdsmiljø, der respekterer de berørte personers værdighed, mens en administrativ undersøgelse pågår, forudsat at de berørte personer har udtømt de interne administrative procedurer med hensyn til disse foranstaltninger.

7. Ombudsmanden underretter den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, kontor eller agentur om en registreret klage, så snart denne klage er konstateret at opfylde betingelserne for behandling, og afgørelsen om at indlede en undersøgelse er truffet.

8. Indgivelse af klager til ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for rekurs eller søgsmål.

9. Når ombudsmanden på grund af en verserende eller afsluttet retssag vedrørende de forelagte forhold konstaterer, at en klage ikke opfylder betingelserne for behandling, eller beslutter at afslutte sin behandling heraf, henlægges resultaterne af de undersøgelser, ombudsmanden måtte have foretaget indtil dette tidspunkt, og sagen afsluttes.

10. Ombudsmanden underretter snarest muligt klageren om den videre behandling af klagen og forsøger sammen med den pågældende EU-institution eller det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur at finde en løsning, der kan bringe fejlene eller forsømmelserne til ophør. Ombudsmanden underretter klageren om den foreslåede løsning samt de bemærkninger, der måtte være fremsat af den pågældende EU-institution eller det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur. Klageren kan når som helst fremsætte bemærkninger eller fremlægge yderligere oplysninger, som ikke var kendte på tidspunktet for indgivelsen af klagen.

Er der fundet en løsning, som klageren og den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur accepterer, kan ombudsmanden afslutte sagen uden at følge proceduren i artikel 4.

Artikel 3

Undersøgelser

1. Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han eller hun finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af en klage.

2. Ombudsmanden underretter hurtigst muligt den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur om sådanne undersøgelser. Med forbehold af artikel 5 kan den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur på eget initiativ eller på anmodning af ombudsmanden forelægge alle relevante bemærkninger eller oplysninger.

3. Ombudsmanden kan foretage undersøgelser på eget initiativ, når han eller hun finder det berettiget, og navnlig af gentagne, systemiske eller særligt alvorlige tilfælde af fejl eller forsømmelser, for at behandle disse tilfælde som et spørgsmål af almen interesse. I forbindelse med sådanne undersøgelser kan han eller hun også fremsætte forslag og initiativer til fremme af den bedste administrative praksis i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

Artikel 4

Samspil mellem ombudsmanden og institutionerne

1. Hvis der, i forbindelse med en undersøgelse, konstateres tilfælde af fejl eller forsømmelser, underretter ombudsmanden uden unødig forsinkelse den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur om undersøgelsens resultater og fremsætter i givet fald henstillinger.

2. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur afgiver en detaljeret udtalelse til ombudsmanden inden tre måneder. Ombudsmanden kan efter en begrundet anmodning fra den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur forlænge fristen. Denne fristforlængelse må højst være på to måneder. Hvis den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur ikke afgiver nogen udtalelse inden for den oprindelige frist på tre måneder eller inden for den forlængede frist, kan ombudsmanden afslutte undersøgelsen uden en sådan udtalelse.

3. Efter afslutningen af en undersøgelse, fremsender ombudsmanden en rapport til den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur, og, hvis det er påkrævet i lyset af arten eller omfanget af de afslørede fejl eller forsømmelser, til Europa-Parlamentet. Ombudsmanden kan fremsætte henstillinger i rapporten. Ombudsmanden underretter klageren om resultatet af undersøgelsen, om den af EU-institutionen, -organet, -kontoret eller -agenturet afgivne udtalelse og om eventuelle henstillinger, som er fremsat i rapporten.

4. Når det er relevant i forbindelse med en undersøgelse af aktiviteter i Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, kan ombudsmanden få foretræde for Europa-Parlamentet på det mest passende niveau, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet.

5. Ved slutningen af hver årlig session aflægger ombudsmanden en beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af de gennemførte undersøgelser. Beretningen omfatter en vurdering af, hvordan ombudsmandens henstillinger er blevet efterlevet, forslag til løsninger og forslag til forbedringer. Beretningen skal også, hvor det er relevant, indeholde resultatet af Ombudsmandens undersøgelser vedrørende chikane, whistleblowing og interessekonflikter inden for Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

Artikel 5

Meddelelse af informationer til ombudsmanden

1. I denne artikel forstås »meddelelse af informationer« som omfattende alle fysiske og elektroniske midler, som giver ombudsmanden og dennes sekretariat adgang til informationer, herunder dokumenter, uanset formen.

2. Ved »EU-klassificerede informationer« forstås informationer eller materiale mærket med en EU-sikkerhedsklassifikation, hvis uautoriserede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af medlemsstaternes interesser skade i forskellig grad.

3. På de betingelser, der er fastsat i denne artikel, meddeler Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaternes kompetente myndigheder efter anmodning fra ombudsmanden eller på eget initiativ og uden unødig forsinkelse ombudsmanden alle de informationer, som han eller hun har anmodet om med henblik på en undersøgelse.

4. Følgende principper og betingelser finder anvendelse for ombudsmandens adgang til EU-klassificerede informationer:

a) den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, der meddeler de EU-klassificerede informationer, skal have afsluttet sine relevante interne procedurer, og hvis ophavsmanden er en tredjepart, skal denne på forhånd have givet sit skriftlige samtykke

b) ombudsmandens behov for adgang til informationerne skal være godtgjort

c) det skal sikres, at kun personer, der har en sikkerhedsgodkendelse til det relevante sikkerhedsniveau i henhold til national ret, og som er godkendt af den kompetente sikkerhedsmyndighed, får adgang til informationer, der er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller højere.

5. Med hensyn til meddelelse af EU-klassificerede informationer vurderer den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur, om Ombudsmanden effektivt har indført interne sikkerhedsregler samt fysiske og proceduremæssige foranstaltninger til beskyttelse af EU-klassificerede informationer. Med henblik herpå kan Ombudsmanden og en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur også indgå en aftale, der fastlægger en generel ramme for meddelelse af EU-klassificerede informationer.

6. I overensstemmelse med stk. 4 og 5 gives der adgang til EU-klassificerede informationer i den berørte EU-institutions eller det berørte EU-organs, -kontors eller -agenturs lokaler, medmindre der truffet aftale om andet med Ombudsmanden.

7. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder nægte at give ombudsmanden adgang til informationer, der er omfattet af national lovgivning om beskyttelse af klassificerede informationer eller af bestemmelser, der forhindrer videregivelse heraf.

Den pågældende medlemsstat kan dog meddele ombudsmanden sådanne informationer på betingelser, der fastsættes af dens kompetente myndighed.

8. Hvor Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer og medlemsstaternes myndigheder agter at meddele EU-klassificerede informationer eller andre informationer til ombudsmanden, som ikke er tilgængelige for offentligheden, underretter disse på forhånd ombudsmanden herom.

Ombudsmanden sikrer, at sådanne informationer beskyttes på behørig vis, og må navnlig ikke videregive dem til klageren eller offentligheden uden forudgående samtykke fra EU-institutionen, -organet, -kontoret eller -agenturet eller den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat. For så vidt angår EU-klassificerede informationer skal samtykket gives skriftligt.

9. De EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, der nægter at give adgang til EU-klassificerede informationer, giver Ombudsmanden en skriftlig begrundelse, der som minimum angiver grundene til afslaget.

10. Ombudsmanden opbevarer kun informationer, jf. stk. 8, indtil undersøgelsen er endeligt afsluttet.

Ombudsmanden kan anmode en EU-institution, et organ, kontor eller agentur eller en medlemsstat om at opbevare sådanne informationer i en periode på mindst fem år.

11. Opnås den ønskede bistand ikke, underretter ombudsmanden Europa-Parlamentet, der handler i overensstemmelse hermed.

Artikel 6

Aktindsigt i ombudsmandens dokumenter

Ombudsmanden behandler begæringer om aktindsigt, dog ikke i dokumenter, der er indhentet i forbindelse med en undersøgelse og opbevaret af ombudsmanden i løbet af undersøgelsen eller efter dens afslutning, i overensstemmelse med betingelserne og begrænsningerne i forordning (EF) nr. 1049/2001, som suppleret ved forordning (EF) nr. 1367/2006.

Artikel 7

Høring af tjenestemænd og øvrige ansatte

1. Tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer høres efter anmodning fra ombudsmanden om forhold, der vedrører en igangværende ombudsmandsundersøgelse.

2. Disse tjenestemænd og øvrige ansatte udtaler sig på vegne af deres institution, organ, kontor eller agentur. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger af de for deres ansættelsesforhold gældende regler.

Artikel 8

Undersøgelser i forbindelse med whistleblowing

1. Ombudsmanden kan foretage en undersøgelse for at afdække tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med behandlingen af oplysninger som defineret i personalevedtægtens artikel 22a, som en tjenestemand eller en anden ansat har underrettet ham eller hende om i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i personalevedtægten.

2. I sådanne tilfælde nyder tjenestemanden eller den ansatte den beskyttelse, som personalevedtægten giver mod eventuelle sanktioner fra EU-institutionens, -organets, -kontorets eller -agenturets side som følge af meddelelsen af informationerne.

3. Ombudsmanden kan også undersøge, om der foreligger tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med den pågældende institutions eller det pågældende organs, kontors eller agenturs håndtering af sådanne sager, herunder med hensyn til beskyttelsen af den pågældende tjenestemand eller ansatte.

Artikel 9

Tavshedspligt

1. Ombudsmanden og dennes ansatte må ikke videregive informationer eller dokumenter, som kommer dem i hænde i forbindelse med en undersøgelse. Med forbehold af stk. 2 er de navnlig forpligtede til ikke at videregive EU-klassificerede informationer eller interne dokumenter fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, som ombudsmanden har modtaget, eller dokumenter, der henhører under EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. De må heller ikke videregive informationer, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person.

2. Med forbehold af den generelle indberetningspligt for alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([7]), underretter ombudsmanden, hvis forhold, der er kommet frem i forbindelse med en ombudsmandsundersøgelse, kan udgøre eller har forbindelse til en strafbar handling, medlemsstaternes kompetente myndigheder og, såfremt sagen henhører under deres respektive beføjelser, Den Europæiske Anklagemyndighed, i overensstemmelse med artikel 24 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([8]) og OLAF.

3. Ombudsmanden underretter i givet fald og efter aftale med Den Europæiske Anklagemyndighed eller OLAF også den eller det af Unionens for den pågældende tjenestemand eller ansatte kompetente institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som kan indlede passende procedurer.

Artikel 10

Samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer

1. Ombudsmanden kan, hvis det er nødvendigt for udførelsen af hans eller hendes hverv, samarbejde med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med gældende national ret og EU-ret.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([8]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

2. Ombudsmanden kan inden for rammerne af sit hverv også samarbejde med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, navnlig dem, der har ansvaret for fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder. Ombudsmanden undgår enhver gentagelse af eller overlapning med disse EU-institutioners, -organers, -kontorers eller -agenturers aktiviteter.

3. Kommunikation rettet til medlemsstaternes myndigheder med henblik på anvendelsen af denne forordning sker via deres faste repræsentationer ved Unionen, undtagen hvis den pågældende faste repræsentation er indforstået med, at ombudsmandens sekretariat kan henvende sig direkte til den pågældende medlemsstats myndigheder.

Artikel 11

Valg af ombudsmanden

1. Ombudsmanden vælges og kan genudnævnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, i TEUF blandt kandidater, som er udvalgt ved en gennemsigtig procedure.

2. Efter offentliggørelsen af indkaldelsen af ansøgninger i *Den Europæiske Unions Tidende* vælges til ombudsmanden en person, der:

— er unionsborger

— i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder

— kan bevise, at han eller hun er uafhængig

— opfylder de betingelser, der kræves for at bestride det højeste dommerembede i sit hjemland, eller hvis faglige kompetence og kvalifikationer til at påtage sig hvervet som ombudsmand er almindeligt anerkendt

— ikke har været medlem af nationale regeringer eller af Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd eller Europa-Kommissionen i de to år forud for datoen for offentliggørelse af indkaldelsen af kandidater.

Artikel 12

Ophør af Ombudsmandens hverv

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af embedsperioden eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil en efterfølger er blevet valgt.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, vælges der en ny ombudsmand, senest tre måneder efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til afslutningen af Europa-Parlamentets valgperiode. Indtil der er valgt en ny ombudsmand, er det den leder, der er henvist til i artikel 16, stk. 2, der har ansvaret for hastende sager, som falder ind under ombudsmandens hverv.

Artikel 13

Afskedigelse

Hvis Europa-Parlamentet har til hensigt at indgive begæring om afskedigelse af ombudsmanden i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, i TEUF, hører det ombudsmanden, inden der indgives en sådan begæring.

Artikel 14

Udøvelse af Ombudsmandens hverv

1. Ombudsmanden udøver sit hverv i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3, i TEUF. Ombudsmanden afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af dette hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv et højtideligt tilsagn over for Domstolen om, at han eller hun vil varetage sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele sin embedsperiode og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hvervet, fuldt ud. Det højtidelige tilsagn omfatter i særdeleshed pligten til efter embedsperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til påtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

3. Ombudsmanden må, så længe embedsperioden varer, ikke udøve noget andet politisk eller administrativt hverv eller nogen anden erhvervsmæssig virksomhed, hverken lønnet eller ulønnet.

Artikel 15

Vederlag, privilegier og immuniteter

1. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved Domstolen.

2. Artikel 11-14 og artikel 17 i protokol nr. 7 om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og øvrige ansatte i ombudsmandens sekretariat.

Artikel 16

Ombudsmandens sekretariat

1. Ombudsmanden tildeles et passende budget, der er tilstrækkeligt til at sikre, at ombudsmanden er uafhængig og kan varetage sit hverv.

2. Ombudsmanden bistås af et sekretariat. Ombudsmanden udnævner lederen af sekretariatet.

3. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af personalevedtægten. Antallet af ansatte i sekretariatet fastsættes hvert år i forbindelse med budgetproceduren.

4. Hvis EU-tjenestemænd udstationeres til Ombudsmandens sekretariat, betragtes denne udstationering som midlertidig tjeneste i anden stilling i tjenestens interesse i henhold til artikel 37, stk. 1, litra a), og artikel 38 i personalevedtægten.

Artikel 17

Ombudsmandens hjemsted

Ombudsmandens har samme hjemsted som Europa-Parlamentet, jf. den eneste artikel, litra a), i protokol nr. 6.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelser

Ombudsmandens fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter høring af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen. Disse gennemførelsesbestemmelser skal være i overensstemmelse med denne forordning og som minimum omfatte bestemmelser om:

a) de processuelle rettigheder, der tilkommer klageren og den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur

b) modtagelse, behandling og afslutning af klager

c) undersøgelser på eget initiativ og

d) opfølgende undersøgelser.

Artikel 19

Afsluttende bestemmelser

1. Afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ophæves.

2. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand